DOMSTOLENS DOM (femte avdelningen)

den 22 maj 2008 *

I mål C-165/07,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 234 EG, framställd av Vestre Landsret (Danmark) genom beslut av den 20 mars 2007, som inkom till domstolen den 27 mars 2007, i målet

Skatteministeriet

mot

Ecco Sko A/S,

meddelar

DOMSTOLEN (femte avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden A. Tizzano samt domarna A. Borg Barthet (referent) och M. Ilešič,

generaladvokat: P. Mengozzi,
justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein,

efter det skriftliga förfarandet och förhandlingen den 21 februari 2008,

* Rättegångsspråk: danska.

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

— Ecco Sko A/S, genom H.S. Hansen och T.K. Kristjánsson, advokater,

— Danmarks regering, genom J. Liisberg, i egenskap av ombud, biträdd av P. Biering, advokat,

— Europeiska gemenskapernas kommission, genom B. Stromsky och S. Schønberg, båda i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av nummer 6403 och nummer 6404 i kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om

Gemensamma tulltaxan (EGT L 256, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 13, s. 22), i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2388/2000 av den 13 oktober 2000 (EGT L 264, s. 1) (nedan kallad KN).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Skatteministeriet och Ecco Sko A/S (nedan kallat Ecco) rörande tullklassificering av en sandal.

Tillämpliga bestämmelser

3 Kombinerade nomenklaturen, vilken inrättades genom förordning nr 2658/87, grundar sig på systemet för harmoniserad varubeskrivning och kodifiering (nedan kallat HS). HS har utarbetats av Tullsamarbetsrådet, numera Världstullorganisationen (WCO), och infördes genom en internationell konvention som ingicks i Bryssel den 14 juni 1983. Konventionen i fråga godkändes i gemenskapens namn genom rådets beslut 87/369/EEG av den 7 april 1987 (EGT L 198, s. 1; svensk specialutgåva område 11, volym 12, s. 5). Kombinerade nomenklaturen använder sig av de tulltaxenummer och sexsiffriga undernummer som återfinns i HS och skiljer sig från HS endast genom de undergrupper som har sju eller åtta siffror.

4 I del 2 i KN finns en avdelning XII, som har rubriken ”Skodon, huvudbonader, paraplyer, parasoller, promenadkäppar, sittkäppar, piskor, ridspön samt delar till sådana artiklar; bearbetade fjädrar samt varor tillverkade av fjädrar; konstgjorda blommor; varor av människohår”, innehållande fyra kapitel varav kapitel 64 har rubriken ”Skodon, damasker o.d.; delar till sådana artiklar”.

5 Kapitel 64 i KN innehåller bland annat följande tulltaxenummer och undernummer:

”6403	Skodon med yttersulor av gummi, plast, läder eller konstläder och med överdelar av läder: …
6403 99	– – Andra: …
	– – – – Andra slag, med längsta invändiga mått: …
	– – – – – 24 cm eller mer:
6403 99 33	– – – – – – Skodon som inte kan identifieras som avsedda för herrar eller damer
…	
6404	Skodon med yttersulor av gummi, plast, läder eller konstläder och med överdelar av textilmaterial …
6404 19	– – Andra …
6404 19 90	– – – Andra”

6 Skodon klassificerade enligt undernummer 6403 99 33 i KN är belagda med tull enligt en tullsats om 8 procent. Denna tull uppgår till en tullsats om 17 procent avseende de skodon som klassificeras enligt undernummer 6404 19 90 i KN.

7 Varje avdelning och, inom varje avdelning, varje kapitel i KN föregås av ett antal anmärkningar, nämligen avdelnings- och kapitelanmärkningar. I anmärkning 4 a till kapitel 64 i KN föreskrivs följande:

”Överdelen skall anses bestå av det material som utvändigt har den största ytan; vid bedömningen ska ingen hänsyn tas till tillbehör eller förstärkningar, såsom ankelskydd, kantning, prydnader, spännen, stroppar, snörhålsringar eller liknande detaljer.”

8 I enlighet med artikel 9.1 i förordning nr 2658/87 får Europeiska gemenskapernas kommission införa kompletterande anmärkningar och förklarande anmärkningar i den kombinerade nomenklaturen för att säkerställa att den tillämpas enhetligt.

9 I kompletterande anmärkning 1 till kapitel 64 i KN, vilken infördes genom kommissionens förordning (EEG) nr 3800/92 av den 23 december 1992 om ändring av förordning nr 2658/87 (EGT L 384, s. 8) föreskrivs följande:

”Med förstärkningar i anm. 4 a förstås alla delar av material (t.ex. plast eller läder) som täcker överdelens yttersida för att förstärka denna, oavsett om delarna är fästa mot sulan. Efter avlägsnande av förstärkningarna skall det synliga materialet fortfarande ha karaktär av överdel och inte av foder.

Vid bedömning av överdelens materialsammansättning skall hänsyn tas till de delar som är täckta av tillbehör eller förstärkningar.”

10 I de förklarande anmärkningarna till kapitel 64 i KN, i den version som var tillämplig vid tidpunkten för omständigheterna i målet vid den nationella domstolen (EGT C 199, 2000, s. 1), hänvisas, beträffande definitionen av ”yttersula” och ”överdelar”, till de förklarande anmärkningarna till HS.

11 De förklarande anmärkningarna till HS antas av HS-kommittén, ett organ vars organisation regleras i artikel 6 i den internationella konvention som nämns i punkt 3 i förevarande dom, och godkänns av Världstullorganisationen i enlighet med de villkor som föreskrivs i artikel 8 i denna konvention.

12 Enligt ordalydelsen i punkt D andra stycket i delen ”Allmänna anvisningar” i kapitel 64 i nämnda förklarande anmärkningar föreskrivs följande:

”Om överdelen består av två eller flera material bestäms klassificeringen av det material som utvändigt har den största ytan; vid bedömningen skall inget avseende fästas vid tillbehör eller förstärkningar, såsom ankelskydd, skydds- eller prydnadskantning, andra prydnader (t.ex. tofsar och snoddar), spännen, stroppar, snörhålsringar, snören eller blixtlås. Det material som fodret består av har ingen inverkan på klassificeringen.”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågorna

13 Målet vid den nationella domstolen rör tullklassificeringen av en sandal avseende vilken Ecco ingav en ansökan om en bindande tulltaxeupplysning i augusti 2001.

14 Den 19 november 2001 meddelade den danska tullmyndigheten en bindande tulltaxeupplysning, i vilken varan i fråga klassificerades enligt undernummer 6404 19 90 i KN, såsom ”skodon med yttersulor av gummi, plast, läder eller konstläder och med överdelar av textilmaterial”.

15 Ecco ansåg att sandalen i fråga borde ha klassificerats enligt undernummer 6403 99 33 i KN såsom ”skodon med yttersulor av gummi, plast, läder eller konstläder och med överdelar av läder”, och det överklagade nämnda bindande tulltaxeupplysning vid Landsskatteret.

16 Landsskatteret biföll nämnda överklagande. Skatteministeriet överklagade avgörandet till Vestre Landsret.

17 Den nationella domstolen beskriver varan som målet vid den nationella domstolen gäller såsom en ”sandal med profilerad yttersula av gummi med höga kanter. Yttersulan är på trampytan försedd med mindre inlagda bitar i olika färger och material. På yttersulan har limmats in inner/mellansula bestående av ett lager EVA-skum och ett lager latexskum som överdragits med textilmaterial av mikrofibrer. Överdelen är på tåkappan, vid vristen och i överdelen av hälen försedd med spännstroppar av läder med kardborrband för justering/tillpassning av sandalen till foten, och vid vristen och i hälens underkant finns det dragstroppar av vävt textilband. Överdelen är öppen vid tårna, vid hålfoten och på fotens yttersida samt på ovansidan av foten och i båda sidorna av hälen. I överdelens läder har bitar skurits ut, vari ränder och firmalogo av gummimaterial har lagts in. Både lädret och textilmaterialet har fästs vid mellansulan genom limning. Lädret utgör, inklusive spännstroppar och prydnader, 71 procent av överdelens utvändiga yta.”

18 Vestre Landsret ansåg att det krävdes en tolkning av respektive nummer i och anmärkningar till kapitel 64 i KN för att den skulle kunna avgöra målet. Vestre Landsret beslutade därför att förklara målet vilande och begära förhandsavgörande från domstolen beträffande följande frågor:

”1. Ska bilaga I till … förordning … nr 2658/87 …, i dess lydelse enligt … förordning … nr [2388/2000] …, tolkas på så sätt att ett sådant skodon som avses i målet ska klassificeras som skodon med en överdel av läder enligt nummer 6403 i KN eller som skodon med en överdel av textilmaterial enligt nummer 6404 i KN?

2. Är kompletterande anmärkning 1 till kapitel 64 i KN, vilken infördes genom … förordning nr 3800/92 …, förenlig med anmärkning 4 a till kapitel 64 i KN?”

Prövning av tolkningsfrågorna

Den första frågan

Yttranden som har inkommit till domstolen

19 Det skodon som målet vid den nationella domstolen gäller, vars överdels utvändiga yta till 71 procent består av läder, ska enligt Ecco a priori klassificeras som skodon med överdel av läder enligt nummer 6403 i KN enligt anmärkning 4 a till kapitel 64 i KN.

20 Lädret utgör vidare varken ett tillbehör eller en förstärkning i den mening som avses i anmärkning 4 a. I synnerhet en överdel helt av läder som är fullständigt användbar utan det underliggande textilmaterialet kan inte kvalificeras som ”delar av material” i den mening som avses i kompletterande anmärkning 1 till kapitel 64 i KN.

21 Ecco har av detta dragit slutsatsen att sandalen som målet vid den nationella domstolen gäller ska klassificeras enligt nummer 6403 i KN som skodon med en ”överdel av läder”.

22 Den danska regeringen och kommissionen har tvärtom framhållit att sandalen i fråga i målet vid den nationella domstolen ska klassificeras som skodon med en överdel av textilmaterial enligt nummer 6404 i KN.

23 Den danska regeringen har gjort gällande att trots omständigheten att lädret täcker den största delen av överdelen på sandalen, ska det anses som ett tillbehör och/eller en förstärkning i den mening som avses i kompletterande anmärkning 1 till kapitel 64 i KN, eftersom det har en förstärkande funktion och eftersom det underliggande materialet, när lädret avlägsnas, framträder med en vanlig överdels fysiska form.

24 Enligt kommissionen täcker textilmaterialet, till skillnad från lädret, hela överdelens yttersida på sandalen och är påfallande styvt och hållbart. Textilmaterialet skulle således ha ett skodons naturliga form om lädret avlägsnades och det bidrar i stor utsträckning till att sandalen får ett skodons särdrag.

25 I likhet med den danska regeringen har kommissionen vidare gjort gällande att frågan om klassificeringen av varan i fråga i målet vid den nationella domstolen har diskuterats under tullkodexkommitténs möte den 18 och den 19 mars 2003. Vid detta möte

kom de närvarande medlemsstaterna överens om att sandaler vars överdel består av textilmaterial på vilket läderdelar har sytts på på skodonets utsida skulle anses ha en överdel av textil. Enligt den danska regeringen kom tullkodexkommittén fram till denna slutsats eftersom textilmaterialet var synligt på överdelens sidor och eftersom det, efter det att läderbitarna hade avlägsnats, hade en överdels form, i enlighet med anmärkning 4 a till kapitel 64 i KN.

Domstolens svar

26 Den nationella domstolen har ställt den första frågan för att få klarhet i huruvida sandalen i fråga i målet vid den nationella domstolen ska klassificeras som skodon med en överdel av läder enligt nummer 6403 i KN eller som skodon med en överdel av textilmaterial enligt nummer 6404 i KN.

27 Domstolen erinrar inledningsvis om att det av fast rättspraxis framgår att, av hänsyn till rättssäkerheten och i syfte att underlätta kontroll, det avgörande kriteriet för klassificering av varor i allmänhet ska vara deras objektiva kännetecken och egenskaper, såsom de definieras i rubriken till numret i Kombinerade nomenklaturen och i anmärkningarna till avdelningarna eller kapitlen (se bland annat dom av den 27 september 2007 i de förenade målen C-208/06 och C-209/06, Medion och Canon Deutschland, REG 2007, s. I-7963, punkt 34).

28 Det framgår av ordalydelsen i nummer 6403 och nummer 6404 i KN att klassificeringen av skodonet i fråga i målet vid den nationella domstolen enligt båda dessa nummer ska göras i förhållande till det material som överdelen består av.

29 I förevarande fall består överdelen av sandalen huvudsakligen av läder och textilmaterial. Både lädret och textilmaterialet har fästs vid mellansulan genom limning.

30 I enlighet med anmärkning 4 a till kapitel 64 i KN ska överdelen anses bestå av det material som utvändigt har den största ytan; vid bedömningen ska ingen hänsyn tas till tillbehör eller förstärkningar.

31 Det framgår av beslutet om hänskjutande att lädret utgör, inklusive spännstroppar och prydnader, 71 procent av överdelens utvändiga yta.

32 Under dessa omständigheter ska domstolen pröva huruvida lädret, som utvändigt har den största ytan, ska anses som en överdel eller om det ska anses som en förstärkning i enlighet med anmärkning 4 a till kapitel 64 i KN.

33 I kompletterande anmärkning 1 till kapitel 64 i KN definieras förstärkningar som alla delar av material som täcker överdelens yttersida för att förstärka denna, oavsett om delarna är fästa mot sulan.

34 Enligt ordalydelsen i kompletterande anmärkning 1 till kapitel 64 i KN ska det synliga materialet, efter det att förstärkningarna avlägsnats, fortfarande ha karaktär av överdel och inte av foder.

35 Av det ovan anförda framgår att det ankommer på den nationella domstolen, för att klassificera sandalen i fråga enligt KN, att bestämma, efter det att lädret avlägsnats, huruvida textilmaterialet på sandalen har karaktär av överdel.

36 Detta är fallet om textilmaterialet utan läderdelarna fyller en överdels funktion, det vill säga om det säkerställer att användarens fot får ett visst stöd, så att denne kan använda skodonet till att gå i.

37 Textilmaterialet kan inte kvalificeras som överdel av den enda anledningen att det fortfarande har en överdels form om lädret avlägsnas. Eftersom ett foder är avsett att fodra det material som täcker detta, är det helt och fullt tänkbart att det självständigt har en överdels form.

38 Omständigheten att textilmaterialet är synligt runt om lädret och vid hälen utesluter vidare inte att det kvalificeras som foder.

39 I och med att det i punkt D andra stycket i delen ”Allmänna anvisningar” i kapitel 64 i de förklarande anmärkningarna till HS föreskrivs att det material som ett eventuellt foder består av inte har någon inverkan på klassificeringen av ett skodon vars överdel består av flera material, godtas underförstått att fodret bitvis kan vara synligt, det vill säga inte täckt av materialet som överdelen består av.

40 Att denna tolkning är riktig framgår även av förklarande anmärkning 1 b till kapitel 64 i KN, såsom framgår av förklarande anmärkningar till KN som

kommissionen offentliggjorde den 28 februari 2006 (EUT C 50, s. 1) och rättelse av den 28 oktober 2006 (EUT C 260, s. 18). I denna förklarande anmärkning som visserligen inte var tillämplig vid tidpunkten för omständigheterna i målet vid den nationella domstolen föreskrivs att ”[m]ed undantag av stoppningen t.ex. runt ankeln, sitter fodret inte på den yttre delen av skodonets yta”.

41 Avseende sandalen i fråga i målet vid den nationella domstolen förefaller textilens överdel bestå av ett relativt ostadigt och elastiskt material. Om lädret avlägsnas förefaller nämnda sandal berövas spännstroppar i synnerhet vid den övre delen av vristen. Textilmaterialet är vidare i direkt kontakt med foten, vilket på detta sätt hindrar lädret från att vara i kontakt med foten. Syftet med att det förekommer synligt textilmaterial runt om lädret och vid hälen förefaller vidare vara att göra det mer bekvämt att ha på sig detta skodon.

42 Dessa omständigheter är sådana att det kan antas att textilmaterialet, om lädret avlägsnas, inte längre kan ge foten stöd och därför inte har karaktären av överdel samt att det fyller funktionen av ett foder ägnat att säkerställa att användaren får en bättre komfort.

43 Det ankommer emellertid på den nationella domstolen att göra de nödvändiga bedömningarna i detta avseende.

44 I det fall den nationella domstolen kommer fram till slutsatsen att textilmaterialet självständigt har karaktären av överdel ska den klassificera sandalen enligt nummer 6404 i KN.

45 I det fall den nationella domstolen tvärtom kommer fram till motsatt slutsats ska den klassificera sandalen i fråga enligt nummer 6403 i KN.

46 I detta andra fall har lädret antingen självständigt karaktären av överdel, vilket innebär att sandalen omfattas av nummer 6403 i KN, eller också har det det inte, vilket innebär att överdelen på sandalen ska anses bestå både av textilmaterial och av läder. Eftersom lädret enligt den nationella domstolens bedömning emellertid utgör 71 procent av överdelens utvändiga yta, ska det anses som det material som utvändigt har den största ytan i den mening som avses i anmärkning 4 a till kapitel 64 i KN. Nämnda sandal ska också då klassificeras enligt nummer 6403 i KN.

47 Tullkodexkommitténs yttrande, vilket har åberopats i de yttranden som getts in till domstolen, utgör slutligen inte hinder för att sandalen i fråga klassificeras enligt nummer 6403 i KN. Det framgår av fast rättspraxis att trots att nämnda kommittés slutsatser utgör viktiga hjälpmedel för att säkerställa att medlemsstaternas tullmyndigheter gör en enhetlig tolkning av tullkodexen och i denna egenskap kan betraktas som giltiga hjälpmedel vid tolkningen av kodexen, är dessa inte rättsligt bindande (dom av den 11 maj 2006 i mål C-11/05, Friesland Coberco Dairy Foods, REG 2006, s. I-4285, punkt 39). Domstolen har även tillagt att det i förekommande fall kan vara nödvändigt att pröva huruvida lydelsen i nämnda yttranden står i överensstämmelse med själva bestämmelserna i tullkodexen och om de medför att tullkodexens räckvidd ändras (se, för ett liknande resonemang, dom av den 11 juli 1980 i mål 798/79, Chem-Tec, REG 1980, s. 2639, punkt 11).

48 Den första tolkningsfrågan ska således besvaras på följande sätt. KN ska tolkas så, att en sandal som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen med yttersula av gummi vars översida består av två läderpartier som har fästs vid mellansulan

genom limning och som sitter ihop med spännstroppar av läder med kardborrband, då lädret utgör ungefär 71 procent av överdelens utvändiga yta och det elastiska underliggande textilmaterialet i förhållande till lädret bitvis är synligt, omfattas av

— nummer 6404 i KN om textilmaterialet på översidan av sandalen, utan läderpartierna, fyller en överdels funktion, det vill säga om det säkerställer att användarens fot får ett tillräckligt stöd, så att denne kan använda nämnda sandal till att gå i,

— nummer 6403 i KN om textilmaterialet på översidan av sandalen, utan läderpartierna, inte fyller en överdels funktion, det vill säga om det inte säkerställer att användarens fot får ett tillräckligt stöd, så att denne kan använda nämnda sandal till att gå i.

Den andra frågan

Yttranden som har inkommit till domstolen

49 Ecco har gjort gällande att klassificeringen som följer av lydelsen av respektive nummer i KN och anmärkning 4 a till kapitel 64 i KN får preciseras genom kompletterande anmärkning 1 till detta kapitel, men att den inte kan leda till att en överdel som anses vara av läder, om det bortses från nämnda kompletterande anmärkning, i stället anses vara av textilmaterial.

50 Ecco har tillagt att om begreppet ”förstärkningar” utvidgades genom kompletterande anmärkning 1 till kapitel 64 i KN, så att sandalen i fråga i målet vid den nationella domstolen ansågs ha en överdel av textilmaterial, skulle denna bestämmelse stå i strid med anmärkning 4 a i detta kapitel och således vara ogiltig. Ecco har emellertid framhållit att nämnda kompletterande anmärkning, om den tolkas korrekt, inte leder till något annat resultat än det som följer direkt av nämnda anmärkning 4 a.

51 Den danska regeringen och kommissionen har hemställt att domstolen besvarar frågan på så sätt att kompletterande anmärkning 1 till kapitel 64 i KN är förenlig med anmärkning 4 a i nämnda kapitel.

Domstolens svar

52 Den nationella domstolen har ställt den andra frågan för att få klarhet i huruvida kompletterande anmärkning 1 till kapitel 64 i KN jämförd med anmärkning 4 a i nämnda kapitel är giltig.

53 Det framgår av beslutet om hänskjutande att denna fråga har ställts på grund av den anmärkning som Ecco har framfört i målet vid den nationella domstolen och enligt vilken kompletterande anmärkning 1 till kapitel 64 i KN är oförenlig med anmärkning 4 a till nämnda kapitel i det fall tolkningen därav skulle leda till att ett skodon vars största utvändiga yta består av läder med en överdels form klassificeras enligt nummer 6404 i KN då det underliggande textilmaterialet också har en överdels form.

54 I anmärkning 4 a till kapitel 64 i KN föreskrivs uttryckligen att de delar som består av eventuella förstärkningar inte har någon inverkan vid bedömningen av skodonets överdels material vid klassificering av skodonet enligt KN. I denna precisering saknas hänvisningar eller begränsningar avseende den yta som täcks av nämnda förstärkningar.

55 I kompletterande anmärkning 1 till kapitel 64 i KN uppges endast, såsom framgår av dess rubrik, vissa förklarande uppgifter avseende begreppet förstärkningar i den mening som avses i anmärkning 4 a och i synnerhet förstärkningarnas funktion.

56 Under dessa omständigheter råder det inte någon motsättning mellan innehållet i anmärkning 4 a till kapitel 64 i KN och innehållet i kompletterande anmärkning 1 till nämnda kapitel, som medför att den sistnämnda anmärkningens giltighet kan ifrågasättas.

57 Följaktligen ska den andra frågan besvaras så, att kompletterande anmärkning 1 till kapitel 64 i KN är förenlig med anmärkning 4 a till nämnda kapitel.

Rättegångskostnader

58 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i målet vid den nationella domstolen utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den nationella domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (femte avdelningen) följande:

1) **Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 2388/2000 av den 13 oktober 2000, ska tolkas så, att en sandal som den som är i fråga i målet vid den nationella domstolen med yttersula av gummi vars översida består av två läderpartier som har fästs vid mellansulan genom limning och som sitter ihop med spännstroppar av läder med kardborrband, då lädret utgör ungefär 71 procent av överdelens utvändiga yta och det elastiska underliggande textilmaterialet i förhållande till lädret bitvis är synligt, omfattas av**

   — **nummer 6404 i kombinerade nomenklaturen om textilmaterialet på översidan av sandalen, utan läderpartierna, fyller en överdels funktion, det vill säga om det säkerställer att användarens fot får ett tillräckligt stöd, så att denne kan använda nämnda sandal till att gå i,**

   — **nummer 6403 i kombinerade nomenklaturen om textilmaterialet på översidan av sandalen, utan läderpartierna, inte fyller en överdels funktion, det vill säga om det inte säkerställer att användarens fot får ett tillräckligt stöd, så att denne kan använda nämnda sandal till att gå i.**

2) **Kompletterande anmärkning 1 till kapitel 64 i kombinerade nomenklaturen, vilken infördes genom kommissionens förordning (EEG) nr 3800/92 av den 23 december 1992 om ändring av förordning nr 2658/87, är förenlig med anmärkning 4 a i nämnda kapitel.**

Underskrifter